

Celoroční neprofesionální činnost Tanečního studia Light v roce 2021

Dělat co má smysl

Celoroční neprofesionální činnost Tanečního studia Light v roce 2021

V roce 2021 předcházelo každé účasti na festivalu nebo před realizací jednotlivých aktivit pečivé rozhodování, zda to má v danou chvíli s ohledem na celospolečenskou situaci opravdu smysl.

Každoročně je závěrečná zpráva výčtem toho, v čem je Taneční studio Light jedinečné, co vše za uplynulý rok stihlo a co výjimečného dokázalo.

Poslední dva roky se smyslem všeho konání stala potřeba čelit pandemii jak v zájmu zachování zdraví, tak vzhledem k finančním nákladům na nečekanou situaci.

Děti a studenti podléhali opakovaným karanténám i onemocnění covidem. Každá uskutečněná akce s sebou nesla obavy ze setkání většího množství lidí. Mezi členy souboru byli i ti, jejichž rodiče mají vážná onemocnění, sdílí domácnost s prarodiči nebo zkrátka nebylo dobré ohrozit profesně výkonné členy rodin – zejména zdravotníky.

V roce 2021 předcházelo každé účasti na festivalu nebo před realizací jednotlivých aktivit pečivé rozhodování, zda to má v danou chvíli s ohledem na celospolečenskou situaci opravdu smysl.

Není pochyb o tom, že práce s dětmi a pro děti smysl má. Především při snaze vést děti k uvědomělé samostatnosti, kritickému myšlení a pochopení společnosti, kterou aktuálně sdílíme nejen s těmi, s nimiž souhlasíme. Proto se témata tvůrčí práce s dětmi vrací

k podstatě společenského soužití, k pochopení překážek a podmínek vzájemné tolerance, k možnostem pomoci slabším při zachování kvalit práce a osobního života. Úspěšně zvládnout takové cíle není reálné hned a bez váhání, je to proces, hledání, pochybnosti a radost z úspěchů, je to velký úkol realizovaný prostředky umění a pohybem – je to smysl celoroční činnosti Tanečního studia Light jak v neprofesionální – tak v profesionální linii aktivit.

Online výuka, představení, festivaly a další aktivity na počátku roku 2021

Začátek roku 2021 se uskutečnil online. Návrat k výuce přes obrazovky byl nesnadný pro všechny zúčastněné a rozjezd váznul. Bylo potřeba najít pro každou věkovou skupinu ideální formu setkávání, aby činnost souboru (jak bylo řečeno) měla smysl. To při tak kontaktním žánru, jakým je tanec, opravdu nebylo samozřejmé.

Nejmladší děti si oblíbily online **taneční improvizace,**

takzvané tělohraní, vedené pohádkovým vyprávěním. Pokojíčky dětí se tak dvakrát do týdne měnily v nejrůznější pohádková prostředí, která ožívala tancem pohádkových bytostí. Leckdy se děti vydaly na výlety sněhem, ledem, blátem, vodou, listím až na nejvzdálenější místa, kde nebyl covid a každý si svobodně zažil své sny. Starší děti a studenti zvládli jednou týdně online **cvičit pod vedením odborných lektorů** a jednou týdně se věnovali online **diskusím s výjimečnými osobnostmi uměleckého světa.** Měli příležitost nahlédnout do vzniku taneční skupiny Holektiv a inspirovat se jejich tvorbou, alternativní divadelní formy zkoumali s odborníky Tomášem Žižkou a Lukášem Brychtou, hudební tvorbu k tanečním inscenacím představili umělci Ondřej Galuška a Jan Čtvrtník, jedno setkání bylo zaměřeno na výuku Pilates s Renatou Bártovou, studenti nahlédli do práce na uměleckých školách – s Davidem Králíkem v Norsku, s Annou Tretiagovou na DAMU, s Annou Šefrnovou na HAMU a další. Diskuse zahrnovaly také setkání s osobnostmi, které byly blízké tvorbě souboru – arabistkou Lenku Hrabalovou, zdravotním klaunem Richardem Fialou, dramaturgem Petrem Smyczkem a mnoho dalších. Jarní zrušení série naplánovaných repríz bylo i přes dosavadní zkušenosti pro děti a studenty bolavé. Realizace společných návštěv online představení výpadek kulturních aktivit dětem mohla nahradit jenom částečně. Společně soubor navštívil představení Kaffeeeklatsch, S dovolením a další. Radostněji děti a studenti po mírném rozvolnění, umožňujícím i práci s dětmi, přijali vlastní natáčení online

představení a edukačních videí. Taneční studio Light během roku 2021 připravilo sérii záznamů svých nových inscenací (Dva životy, Madona) a sérii edukačních videí pro neposedné děti a jejich rodiče (Víla z Blanice, Trpaslíci na Blanici, Čarodějnice z Blanice, Kámen má duši, Putování pro neposedné děti a další). **Většinu videí přijal Film naživo jak hosty do své produkce na sklonku roku 2021** www.filmnazivo.cz.

Taneční studio Light uvedlo online svoji inscenaci **Modlitba (za černé duše)** na festivalu **Malá inventura 2021**.

Realizace aktivit naživo

V roce 2021 byla řada naplánovaných repríz zrušena kvůli protiepidemiologickým opatřením. Některé další reprízy byly ze stejných důvodů málo navštěvované a rušit bylo nutné i některá objednaná školní představení, pokud se třídy ocitly v karanténě. Přesto **v roce 2021 Taneční studio Light uvedlo 24 živých repríz neprofesionálních a 28 profesionálních inscenací včetně premiér inscenací Madona, Jak mě medvěd sněd a Žirafy netančí.**

Účast dětí a mladých umělců na tvorbě a reprízování profesionálního divadla je tradičně jednou z výjimečných kvalit projektů Tanečního studia Light, obohacující nejen zúčastněné děti a dospívající, ale také samotné umělce současné tanečně divadelní scény.

Taneční studio Light se zúčastnilo mezinárodního projektu s německými partnery a bohužel

bylo dvakrát odloženo uvedení Modlitby v Bruselu na půdě Evropského parlamentu. Soubor se zúčastnil pěti festivalů včetně Celostátní přehlídky Dětská scéna, Vilomeniny, Menteatrálu, Partitury, Šumfestu a dalších pět nominací odmítlo z důvodů pandemických překážek, karantén či onemocnění (Jiráskův Hronov, Lodžie worldfest 2021, DVD v Disku, Malá inventura, Nučický Kahan).

O co větší omezení veřejných představení soubor čelil, o to víc uspořádal **workshopů** – v Romantickém statku Klenovice, opakovaně na Řepešinském mlýnu, v Invalidovně, v Divadle X10, v ZUŠ Popelka, na festivalu Menteatrál a Partitura a další. Soubor využil možnosti účasti na dílnách Dětské scény a dalších i workshopů vedených významnými osobnostmi – Jana Čtvrtníka, Elišky Kašparové, Ondřeje Lipovského, Renaty Bártové, Evy Staré, Václava Jelínka, Žanety Musilové, Jakuba Folvarčného, Moniky Drdové, Kateřiny a Tomáše Hodků a mnoha dalších. Nejstarší členové souboru již využili uměleckých workshopů v rámci středních a vysokých uměleckých škol či jako začínající samostatní umělci – Klára Klinková Ateliér šperku při VOŠ Scholastika, Lenka Nahodilová workshop Gravity and Other Myths a další zkušenosti v Cirk La Putyka, David Králík během roku 2021 studující University od Stavanger a workshop s Davidem Zambranem v TicTac Art centre v Belgii.

Taneční studio Light uspořádalo mnoho pobytů dětí a mládeže mimo Prahu – využilo destinace v Klenovicích, Zvěřenicích, Řepešinském mlýně,

v CHKO Hajnice v zadním lese, v Neratově atd. Mimopražské akce zaměřené umělecky, sportovně i relaxačně byly v době postupně rozvolňujícího se lockdownu alternativou pro společné aktivity dětí ve venkovních prostorách.

Tvůrčí projekty Tanečního studia Light v roce 2021

Dobrodružství na Blanici

Vzhledem k velmi přísnému omezení kultury a školství, logicky se při prvním uvolnění aktivity dětí přesunuly do venkovních prostor. Již v průběhu lockdownu Taneční studio Light uspořádalo dva **turnusy týdenních pobytů pro děti pražských zdravotníků.**

Hlavním cílem akce byla snaha ulevit přetíženým lékařům a sestřám v nemocnicích a zároveň připravit dětem

týdenní prázdniny v přírodě s maximem pohybu, uměleckými workshopy i školním doučováním.

Ach, jak jsme mohli žít bez pana Václava?

Na prázdniny dětí na jaře po částečném uvolnění opatření navázal projekt **Víla z Blanice.** Šlo o natáčení edukativního videa inspirující rodiny s dětmi k atraktivním činnostem během výletů do přírody. Děti, jak známo, se zpravidla na pěší túry s rodiči a bez kamarádů moc netěší a video nabízí inspiraci, jak si hrát s tím, co jarní příroda nabízí, jak roztančit pučící lesy, louky a řeky. Sourozenci z řad souboru měli skvělou příležitost tvořit taneční film s vynikající tanečnicí Evou Starou a hercem Václavem Jelínkem. Po jarním prodlouženém víkendu si nejmladší Karlička povzdychla „Ach, jak jsme mohli žít bez pana Václava!“

Venkovní aktivity dětí a studentů po částečném rozvolnění

Taneční studio Light pružně reagovalo na každé další rozvolnění a další natáčení a aktivity ve venkovních prostorách umožnilo postupně menším skupinám dětí a studentů, prahoucím po společném sdílení. Z aktivit dětí a studentů vznikly další inspirační videa

pro rodiny s neposednými dětmi - **Trpaslíci na Blanici** (hra na hospodaření trpaslíků v roubence na seně i v dešti a větru pošumavských plání), **Čarodějnice z Blanice** (workshop plný her a pohybu i seznámení se starými tradicemi inspirovanými kouzelnou Svatojakubskou nocí), **Kámen**

má duši (workshop starších studentů zaměřený na skládání kamenných zdí a zídek podle starých německých tradic).

Havel do pohraničí

Čí jsou všechny zákony a práva?

Naše!

Proto je „kdo jak chce“ vykládá.

Souborem spontánní přijetí pozvání k uvedení série představení „Republika na nás čeká aneb Kde domov můj“ v obcích na Prachaticku bylo motivované skutečností, že obyvatelé pohraničí žijí do jisté míry v odlišné kulturní i společenské atmosféře, než ji známe z Prahy. Těžko soudit, na kterém konci republiky je víc pravdy a opravdovosti, jisté však je, že republika je nás všech, my společně tvoříme její podstatu a my všichni můžeme volit své představitele a jednoho společného prezidenta. Naše zákony a práva tak jsou do jisté míry vůlí nás všech. Známe je? Ctíme je? Volíme správně?

Pro první setkání s venkovskými komunitami jsme vybrali upravenou verzi studentského divadla, které vzniklo na motivy hry Václava Havla „Zítřít to spustíme“. Hra pojednávající o vzniku Československé republiky je díky velmi mladým představitelům odlehčená a veselá. Postavy manželů

Rašínových, kterou doplňuje oživlá malá/velká myšlenka Aloise Rašína, jsou pojaty s humorem a prezentovány převážně zpěvem a tancem. Paní Karlička Rašínová je s tajnosnubným úsměvem a sametovým hlasem pevnou kotvou a skutečnou fyzickou oporou rychlému a obratnému Aloisovi, na jehož bedrech leží zodpovědnost za poctivé ustanovení samostatného Československého státu. A že vyhlášení samostatné republiky bylo ukvapené z důvodu nadšení lidu a předběhlo skutečnou kapitulaci Rakouska, je hlavní absurdní záminkou celé hry. Jakkoli text hry není typicky Havlovský, humor, se kterým nahlíží na dohady prostého lidu, novinářů a sokolů – předhánějících se o cenění jejich zásluh, už prozrazuje osobnost dramatika Václava Havla. Není náhodou, že při psaní hry se budoucí prezident učil, jak sepsat zákony a založit demokratický stát. Ovšem o jeho povolanosti a úspěšnosti nejsou (navzdory světovému ohlasu Václava Havla) všichni přesvědčeni.

Čí je všechna minulost a sláva?

Naše!

Ta nám ale trochu uvadá!

Nejen ve městech, ale i ve vsích sledujeme zašlou slávu nedávných architektonických dědictví – „výstavní“ kulturní domy s restauracemi, nákupní střediska, rozprostřené haly bývalých JZD s přilehlými vysušenými lány, rodinné domky a bytovky vymykající se

venkovskému rázu a přežívající doslova v nesouladu s krajinou. Vedle toho krásná historická centra měst, kostelíky na návších, skrčené chalupy ve stráních.

A sláva lidská? Ta je pomíjivá a špatně měřitelná. Stejně jako relevantnost informací a lidské názory na politiku a společnost.

Čí jsou všechny ostudy a špína?

Naše!

Bez nich bysme nemohli snad žít.

Že je máme, čípak je to vina?

Naše!

My se chceme v špíně utopit???

Jinak vnímáme potřeby lidí na venkově, navíc v pohraničí – a jinak ve městech, zejména v Praze. Některé hodnoty lidského soužití se vytrácejí, jiné posilují a vždy reagují na podmínky života v daném místě a na osobních zkušenostech a možnostech srovnání. Nejde o to, přesvědčovat se vzájemně, co je správnější a důležitější. Jde o to otevřít nové cesty pro pozitivní přemýšlení, vzájemný respekt, a především umožnit místním i návštěvníkům osobní zkušenost a dialog. Dialog kulturní, podpořený kvalitním divadlem a tancem a zejména bez potřeby agitovat a vyzývat. Kulturní dialog umožňující formovat vlastní názory, pokud na to chci/chceme přistoupit.

My se chceme v špíně utopit?

No to teda nechceme!

Máme vlastní stát, jazyk, spojence, vlajku.

Jsme součástí demokratického světa.

Zatím.

Taneční studio Light má bohaté zkušenosti s interpretací vážných i nevážných témat po celém světě. Děti a studenti měli během svého působení v souboru výjimečnou možnost srovnávat své osobní zkušenosti v nejrůznějších státech – více či méně demokratických. Umění, pokora a kulturní respekt mladým tanečnickům otevřely cestu k lidem v Japonsku, Americe, Číně (včetně Tibetu a Mongolska), Indii (včetně Himaláje), ve východní i západní Evropě. A přece všechny překvapilo, jak lidé prožívají své životy a vnímají společnost doslova za humny domova - v pohraničí Čech. Navíc bylo překvapující, jak se komunity diváků odlišují v pár kilometrech vzdálených obcích. První „tour Šumava“ byla především dojemnou a krásnou zkušeností snad proto, že si od toho nikdo nic nesliboval, že se nikdo necítí být povolán cokoli změnit, dokázat a ukázat. Šlo především o lidská setkání, jejichž důvodem bylo uvedení tanečního divadla a pásma stylizovaných lidových tanců, jež vyzvalo ke společnému zážitku i zájemce z řad diváků. Všechno to začalo nápadem Jáchyma Kaplana z roubenky u Blanice, že po odeznění pandemie oživíme komunitní setkávání lidí v okolí pořádáním akcí s hudbou a divadlem. Plány jsme mohli realizovat díky velkorysému Jáchymovu poskytnutí pozemků, roubenky a především proto, že se všichni vzdali části svého pohodlí.

Tím byla de facto zapálena rozbuška – a pak už to šlo samo.

Dětská scéna ve Svitavách

Zda se Celostátní přehlídka divadla hraného dětmi skutečně nebo ne, a jakým způsobem budou probíhat nominace, bylo do poslední chvíle překvapením. Sotva dva týdny před akcí byla vybraná inscenace Tanečního studia Light „Kdo nepracuje, ať nejí“. Skupina souboru vyrazila v červnu 2021 do Svitav již podruhé (o dva roky dříve zde děti hrály představení „Už je čas, bratře“). Děti byly nadšené z výletu a skvěle reprezentovaly Prahu na nesoutěžní přehlídce.

Madona – projekt zahraniční spolupráce, účast na festivalu Mentetrál a premiéra souboru Soubory Taneční studio Light a Tanztheater Laborinth uskutečnily projekt inspirovaný obrazem Stalingradské Madony. Projekt byl zahájen online spoluprací dětí z Prahy a z Wichmannshausenu. Spočíval v hledání hodnot obsažených ve starém příběhu Stalingradské Madony i ve srovnání historických skutečností se současnou situací.

Projekt se zúčastnily české a německé děti v době rozvolňování striktních epidemiologických opatření a setkávaly se přes obrazovku jednotlivě i v menších skupinkách.

Ačkoli tvůrci projektu neměli žádné záruky, že projektem upoutají zájem dětí unavených online školní výukou, práci zahájili s nadšením, které okamžitě nakazilo i dětské účastníky. Na prvních online setkáních si děti oblékly trička s logy spřáteleného souboru a nadšeně poznávaly své (rostoucí) kamarády.

Ve Wichmannshausenu, domovské vesnici souboru Tanztheater Laborinth, byl za druhé světové války farářem Kurt Reuber. Upoutal na sebe pozornost svým kázáním a antifašistickým postojem. Nedobrovolně se zapojil do bojů po povolávacím rozkazu do Wehrmachtu, kde ve 33 letech v roce 1939 narukoval jako lékař. I na frontě se proti nacismu proviňoval tím, že ošetřoval civilisty. Na podzim roku 1942 dostal dovolenku a naposledy viděl svoji ženu a tři děti ve Wichmannshausenu. Stejně tak Vánoce 1942 byly pro faráře a lékaře poslední. V krutém obklíčení německých vojsk u Stalingradu, v boji o přežití v hladu a zimě, nakreslil Kurt Reuber kouskem uhlíku na zadní stranu sovětské mapy madonu s děťátkem. Nazval ji Stalingradská madona. Jeho kamarádi se k obrázku modlili a dostalo se jim díky němu útěchy a naděje ve strachu o přežití. Následující rok Kurt Reuber zemřel v zajetí a obrázek Madony spolu s dalšími kresbami přivezlo do Německa poslední letadlo, které se z kotle dostalo. Obrázek byl předán manželce Kurta Reubera.

Kurt Reuber Madonu namaloval na zadní straně jedné ruské mapy o rozměrech 100x 85 cm. Panenku Marii chránící v náručí Ježíše doprovází nápis „Vánoce 1942 v kotli – Pevnost Stalingrad – Světlo Život Láska“. Dílko se stalo jakýmsi symbolem Vánoc a dnes jeho originál můžeme shlédnout v berlínské Kaiser-Wilhelm-Gedächtniskirche. Ikona ztělesňuje strašlivé vzpomínky na válku a také touhu po odpuštění a usmíření za dávné viny a za všechno lidské strádání zaviněné válkou.

Taneční studio Light koncentrovalo první část své práce do týdenního pobytu v objektu CHKO Třeboňsko na Hajnici v Jižních Čechách. Všichni účastníci byli předem testováni a trávili většinu času v krásné přírodě pod širým nebem. Děti pracovaly na daném tématu a vyvrcholením byla každodenní připojení ke skupině Tanztheater Laborinth. Každé připojení trvalo vždy nejméně hodinu a účastníci se občas potýkali s technickými obtížemi připojení z krajiny Jižních Čech. Poslední týden v červenci 2021, po dalším uvolnění protiepidemiologických opatření, se padesátičlenný soubor Taneční studio Light vydal do Neratova v Orlických horách, aby uskutečnil tvorbu inscenace inspirované obrazem Madony a

zasadil ji do unikátního kostela Panny Marie Nanebevzaté.

Inscenaci Madona Taneční studio Light uvedlo 30. července po zahajovací mši festivalu Mentetrál v Neratovském kostele za účasti Christiny Aehle a části souboru Tanztheater Laborinth.

Ani v letním čase však soubor nemohl zapomenout na covidová omezení. Kromě opakované povinnosti preventivního testování se tvůrčí tým potýkal s absencí lektorů kvůli karanténě či nemoci samotné. Všichni byli nuceni prokázat schopnost rychle improvizovat, vzájemně se nahrazovat a vytrvat navzdory překážkám, které se díky epidemii staly častějšími a obtížnějšími než dříve.

Český soubor navázal na předchozí zkušenosti z online setkávání a v krásné horské přírodě se věnoval tvorbě inspirované obrazem. Vše probíhalo velmi hekticky a spontánně, protože velký soubor se potýkal s nedostatkem času i lektorů. Přesto výsledné představení rozžilo a rozeznělo překrásný kostel nečekaně silně.

Dovést za pouhých pět dní padesátičlenný soubor k prezentaci inscenace byl tak trochu zázrak a zároveň důležité rozhodnutí všech vzdát se části svého pohodlí, klidu a času - a dokázat sdělit Kurtův odkaz mnoha divákům v unikátním prostoru kostela v Neratově. Madona tak získala aktuální poselství vybízející lidi k vzájemné úctě a toleranci. Silnými okamžiky intervia byly zejména emotivní reakce pamětníků na válečnou dobu a osobní vztah k obrazu jako naděje na klidný život v budoucnu.

Soubor Tanztheater dorazil do Orlických hor na představení. Přátelé z Německa přivezli překrásnou složku Kurtových skic, které vznikly za války. Kurt Reuber léčil během války civilisty – a to i z řad „nepřátel“ – a tak si získal jejich důvěru a nechali se portrétovat. Odkaz lidství a odvahy čelit zlu jakoby se koncentroval do krásných kreseb.

Části intervia zahájily představení, aby diváci měli informace o inspiraci celé tvorby.

Děti a studenti v Neratově již tradičně pomohli s realizací festivalu Mentetrál, určenému především k prezentaci souborů pracujících

s herci s mentálním postižením. Pobyt v horách však dětem nabídl také hry a turistiku v přírodě, zážitky ze společného táboření a vaření.

Vilomeniny na Štvanici

Taneční studio Light muselo v roce 2021 odříct některé z nominací na festivaly – a ještě častěji byly samotné festivaly zrušeny z důvodů pandemie. Festival na Štvanici Taneční studio oslovil již svým obsahem – konkrétně snahou nabízet mladým divákům představení, inspirovaná literárními předlohami vhodnými pro studenty. Jako inspirace k četbě a informace o výjimečných autorech. Festival si vybral inscenaci „**Republika na nás čeká**“ podle hry Václava Havla *Zítřít to spustíme*. A také inscenaci *Kdo nepracuje, ať nejí*, inspirovanou pohádkou Miloše Macourka. Pohádkový příběh jsme na poslední chvíli museli kvůli covidu, kterým onemocněla představitelka hlavní role, odmítnout a nahradili jsme ji ukázkou dynamických lidových tanců. Havlova hra se na skvěle organizovaném festivalu setkala s pozitivním ohlasem a zájmem, byť publikum muselo být velmi omezeno a festival se odehrával na počátku jedné z nejsilnějších vln pandemie.

XI. ročník festivalu Partitura

Náctiletý festival tanečního divadla pro děti natruc covidu v Divadle X10

Žádná tečka za pandemií stále není v dohledu. Již druhým rokem se festival Tanečního studia Light koná v době razantního vzestupu další vlny pandemie. Hlavním tématem příprav festivalu byla otázka, zda má smysl konat festival v tak riskantní době, jaké následky může mít několikadenní sdružování velkého počtu členů souboru a diváků, kdo do divadla dorazí za daných protiepidemiologických opatření i jaké důsledky by neslo případné zrušení celého festivalu. Odpovědi byly nejednoznačné – a tak rozhodnutí padlo.

Festival se konal v plánovaném rozsahu za dodržení přísných opatření, důsledných kontrol interpretů a dalšího personálu a především diváků (zejména zda mají požadovaná očkování, testy, potvrzení o prodělané nemoci covid, použití respirátorů, desinfekce atd.)

Samozřejmě se soubor nevyhnul změnám programu na poslední chvíli v závislosti na respektování nařízených karantén jednotlivých interpretů.

Natruc covidu se festival tance pro děti a mládež uskutečnil od 26. do 30. listopadu 2021 v Divadle X10!

Festival uvedl osm inscenací, pět doprovodných děl, taneční večer a sérii tvůrčích setkání a diskusí, výstavy a koncerty.

Po pauze komunitního setkávání se děti a jejich rodiče hladově vrací k vyhledávaným akcím. Volí si atraktivní příležitosti podle svého zájmu a zaměření, spolu s přáteli a na základě celkové atmosféry zvolených aktivit.

Jedenáctá Partitura svým příznivcům tentokrát nabídla abstraktní cukrárnu – kavárnu, prostor, kde si na své přijdou mlsné děti i nároční rodiče.

A pojídalo se umění. Cukrovinky byly pohádkové, kávačka mléčná i silná, ledová i vroucí. Jak to má kdo rád.

Téma festivalu se zaměřilo na prostupnost uměleckých složek při hledání kvality a srozumitelnosti současného tance, určeného pro dětské diváky. Festival nabídl pohled na funkční využití hudby, herectví a výtvarného umění pro podporu tance, atraktivního pro děti a jejich doprovod i bez podbízivosti a „dětských módních

trendů“.

Dva životy - příběh patnáctileté dívky zrazené životními jistotami v netradiční divadelní formě

Inscenační projekt inspirovaný skutečnou událostí nabízí především dospívajícím divákům, jejich rodičům a dalším účastníkům provokativní otázky týkající se práv a svobod dětí na prahu dospělosti. Přestože jde o profesionální divadelní počín, děti Tanečního studia Light zastaly velmi náročné dětské role a studenti se zasloužili o vznik a fungování nápadité scénografie na každém představení s prvky imerzivního divadla. Právě obsažené prvky alternativní formy divadla a z nich vyplývající interakce, jež inscenace obsahuje, umožňují účastníkům zažít v rámci divadelní fikce motivace dospívajících dětí k fatálním rozhodnutím i důsledky takových činů. Inscenace se snaží mapovat skutečností

podložené postoje okolního světa k osobnosti a právům dospívajících dětí, včetně pozice státu opírajícího se o Ústavu ČR a vykonávajícího orgánu OSPOD.

Výsledná inscenace se opírá o detektivní zápletku, která sleduje osud jedné dívky ve dvou příběhových a časových liniích. Hlavním dramaturgickým a scénografickým prvkem inscenace je lano – které poutá, svazuje, jistí i omezuje druhého. Lano jako pupeční šňůra, jako rodinné pouto, jako jistota i omezení.

Diváci sledují hlavní hrdinku ve vztahu se svým dvojčetem během devíti měsíců v prenatalním životě. Trochu pohádkový příběh ukazuje charakter hlavní hrdinky v počátcích jejího života. Paralelně se odvíjí příběh stejné dívky slavící své patnácté narozeniny v rodinném kruhu. Postava dvojčete hlavní hrdinky je i v této linii příběhu – avšak zvláště vykloubená, neskutečná a pravděpodobně „nenarozená“. Co se stalo, proč se hlavní hrdinka opakovaně rozhoduje pro přetržení přirozeného pouta s rodinou, která z postav žije na tomto světě anebo lze existovat i mimo něj? Může někdo žít dva životy – i za své nejbližší? Lze se ohlédnout do vzpomínek tak dávných, jako je život před narozením?

Diváci teprve v roce 2021 dostávají klíč k hledání důkazů svých domněnek nejen tanečně divadelními situacemi, ale také prostřednictvím scénografie propojené s interakcemi využívající prvků imerzivního divadla, které bylo možné od června 2021 živě uskutečnit.

V první části roku vznikala další scénografie tak, aby ji skuteční diváci mohli využívat jako klíč k příběhu. Skupina studentů Tanečního studia Light pod vedením zkušeného výtvarníka Ondřeje Lipovského vytvořila velkoplošné dřevěné puzzle – jakousi mapu života hlavní hrdinky, závěsný „snový svět“, krabice s dárky, podle kterých je možné sledovat vývoj hlavní postavy a dlouhý komiks volně navazující na životní příběh plný absurdit a nelogičností.

Diváci inscenace tak konečně dostali možnost vyhledávat indicie k příběhu ve scénografii umístěné v členitém západním křídle Invalidovny, ověřovat si zjištěné stopy a hledat důkazy pro možnosti příčin a důsledků jednání postav příběhu a během repríz v roce 2021 využili možnost zásadně ovlivnit rozhodnutí hlavní hrdinky a směřovat konec příběhu k některému z možných konců.

Účast dětí a studentů na projektu všem umožnila jedinečné zkušenosti s tvorbou profesionálního divadla a možnost spolupráce s předními umělci současné scény.

Žirafy netančí

Po několika letech tvorby určené starším a dospívajícím dětem, se tímto projektem Taneční studio Light vrátilo k inscenování pro nejmladší diváckou generaci.

Pohádkový příběh nabídl tvůrcům téma fyzické odlišnosti, komplikovanost ideálu krásy a především úzkou spojitost „fyzické krásy“ s „dokonalostí osobnosti“. Pohádka boří tradiční předsudky o tom, že malý tlustoch nebo hubený dlouhán se nemohou dobře pohybovat – natož krásně tančit z podstaty své fyzické jinakosti, a tudíž i cesta fyzicky odlišných k životním úspěchům je beznadějnější. Jak je možné podobné mýty vyvrátit? Jak dokázat, že tančit a oslnit okolní společnost sympatiemi může každý – a navíc tak, že fyzická jinakost může být přidanou hodnotou?

Tajemství ukryté v jednoduché pohádce se stalo hádankou, motivací a klíčem k nové inscenaci, zasazené do světa džungle (metafory lidské společnosti), kterou obývají divoká roztodivná zvířata, jejichž fyziologie předurčuje jednotlivé osobnostní charaktery. Navíc jsou obyvatelé džungle svojí

fyzickou odlišností předurčení k jistým pohybovým předpokladům a tudíž i ke společenské úspěšnosti. Do jaké míry je tanec závislý na fyzické kráse jedince? A kdo je krásný? A je fyzická krása skutečně nutnou podmínkou pro dokonalý taneční výkon či osobní úspěch?

Je nasnadě, že tento velký společenský konflikt pomůže vyřešit zcela maličký člen komunity, se kterým se vlastně ani nepočítá. A navíc to dokáže "kulturně" a s vědomím, že násilí či opovržení nejsou cesta.

10. a 11. 12. 2021 byly uvedeny premiéry interaktivní inscenace „Žirafy netančí“ v Invalidovně Studia ALTA. Tvůrčí inscenační projekt vznik v režii Lenky Tretiagové, s hudbou Ondřeje Galušky, výtvarným počnem Ondřeje Lipovského. Interpretace – Jan Čtvrtník, Eliška Kašparová, Jana Kozubková a Sebastián Vích. V dětských rolích Kateřina Součková, Karla Bábková, Adéla Horová, Eduard Glos, Josef Kupčík, Josef Novotný a Natálka Solarová. Lotky Tereza Tretiagová, kostýmy Lubica Bábek Melcerová, light design Filip Horn, pohybová spolupráce David Králík a Eva Stará.

Svítime hlasem, „Jak mě medvěd sněd“ a další drobná vystoupení dětí

K neprofesionální činnosti Tanečního studia Light neodmyslitelně patří příležitost k jevištní zkušenosti pro všechny, i ty nejmenší tanečnický. Navzdory překážkám v uplynulém roce jedna skupinka představila premiéru drobné inscenace inspirované Šrutovým pohádkovým textem „Jak mě medvěd sněd“, nejmladší skupina se na sklonku roku dvakrát představila s tancem

„Padám z nebeských výšek“ v Divadle X10 a v Paláci Akropolis, děti představily na veřejných představeních ukázky své taneční tvorby a dvakrát do roka celý soubor uskutečnil koncert s prezentací svého studia zpěvu, jako nedílné součásti dovedností pro taneční divadlo. Tradičně soubor na všech festivalech, přehlídkách i drobných představeních uvedl pásmo stylizovaných lidových tanců – od nejmenších po dospělé mladé umělce.

Závěrem

Taneční studio Light má dvacetiletou tradici a jeho činnost je založena na pestré nabídce aktivit, převyšujících taneční výchovu. Přestože Taneční studio Light již mnoho let vykazuje vysokou uměleckou úroveň, soubor sdružuje děti a mládež na základě jejich zájmu a nadšení, včetně dětí s poruchami soustředění, hyperaktivitou i lehčími fyzickými handicapy. Promyšlená činnost souboru vychází z dlouhodobých zkušeností a má své pevné postavení v kultuře Prahy a stabilní pozici při spolupráci s pražskými divadly a kulturními prostory.

Taneční studio Light hledá rovnováhu mezi zachováním atraktivní činnosti určené především dětem a mladým umělcům – a mezi rozumným plánováním, akceptujícím aktuální nesnadné okolnosti přetrvávající pandemie. Cílem celoroční činnosti je dělat to, co má smysl.

